తొలిరాత్రి

ఎ.ఎస్.వి ప్రసాద్

“వసూ !

ఎన్నాళ్ళకే నీ దగ్గరనుంచి ఉత్తరం! నీ 'అనూ'ని యింత త్వరలోనే మర్చిపోయావా? నా పెళ్ళి శుభలేఖ అందిందో లేదోనని మధనపడ్డా. అందే నువ్వు రాలేదని యిప్పుడే తెలిసింది. కనీసం జాబేనా రాశావ్. థాంక్స్! నువ్వు కాకినాడ వెళ్ళాక రాసిన ఒకే ఒక ఉత్తరమిది. నేను రాసిన రెండు లెటర్స్‌కి 'రిప్లై' ఇవ్వలేదు. నాతో స్నేహానికి స్వస్తి చెప్పావే అనుకున్నా. ఆ టైములో నువ్వు 'కౌలాలంపూర్' వెళ్ళినట్లు తెలిసింది.

నీ ఉత్తరం చూశాక, నీలో చిలిపి

తనం యింకా పోలేదనిపించింది. విశాఖ పట్నంలో మెడికల్ కాలేజీలో మనం గడిపిన మధుర క్షణాలు యింకా గుర్తొస్తూనే వుంటాయి. ఎన్నో విషయాల గురించి తర్కించే వాళ్లం కదూ ! నా చదువూ, నా అందం కాక నన్ను నన్నుగా చూసి యిష్టపడేవాడిని, ప్రేమ వివాహమైనాసరే, చేసుకుంటా ననే దాన్ని కదూ. నా మాట నిలబెట్టుకున్నా, ఫలితమే సుధాకర్‌తో నా పెళ్ళి.

ఇక పోతే నా తొలిరాత్రి అనుభవాలు రాయమని మరీ మరీ అడిగావ్ కదూ. తినబోతూ రుచెందుకే ? సినిమాల్లో గర్భాదానం సీనుల్లా, చవకబారు సాహిత్యంలో శృంగారంలా నిజంగా థ్రిల్లింగ్‌గా వుంటుందా లేదా అని తెలుసు కోవాలని వుందా ? ప్రాణసఖివి నీ దగ్గర దాపరికం ఎందుకు. పూస గుచ్చినట్లు చెప్తా. వోపిగ్గా విను మరీ.

'ఆన్సర్ టు ది పాయింట్ !' అనే నీ మాటలు మర్చిపోలేదు. అందుకే సరాసరి నీ పాయింట్‌కే వస్తున్నా.

ఆ రోజు రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు పెట్టారు ముహూర్తం. ఆ క్షణంలో నా జీవితం మరో మలుపు తిరుగుతోంది. భయం, దిగులు, ఆనందం, ఆందోళన అన్నీ మిశితమై నన్ను చేష్టలుడిగిన దానిగా చేశాయ్. పాతకాలం చాదస్తాలతో ఫంక్షన్ చెయ్యొద్దని అమ్మకి ముందే చెప్పా. నవ్వి వూరుకుంది అమ్మ. సాయంత్రం తలంటి స్నానం చేయిం చారు. మా మేనత్త మల్లెలతో జడ కుట్టింది. మా అక్కలిద్దరూ మా ఇంట్లో దక్షిణం గదిని సర్దడంతో సత మతమైపోసాగారు. బయట సుధాకర్ ఎవరితోనో మాట్లాడటం వినిపి చ సాగింది.

ముహూర్తం వేళ దగ్గిరవుతోందని తొందర చేశారు. నాకు, సుధాకర్‌కి తెల్ల బట్టలు యిచ్చి దీవించారు నాన్న గారు. పాలగ్లాసు చేతిలో పెట్టి గదిలోకి నెట్టి తలుపు వేసింది వదిన. సిగ్గు దొంతరలనుంచి తేరుకుంటూ గది అంతా కలియచూసా. ఎంతో నీటుగా సర్ది వుంది గది అంతా. అగరువత్తుల పొగతో నిండి వుంది. మబ్బుల్లో చంద్రుడులా సుధాకర్ మంచంపై కూర్చొన్నాడు.

పాలగ్లాసు అందించా. గ్లాసు పక్కన పెట్టి తనపైకి లాక్కున్నాడు సుధాకర్.

వసూ !

అంతరాయం కల్గించినందుకు క్షమించు. తర్వాత జరిగిన సంగతులు తెల్సుకునే ముందు, నా సొదకూడా వినక తప్పదు. అందులో కొంత నా స్వార్థంకూడా వుంది. నీ 'యింట్రెస్ట్'తో నా 'యింట్రెస్ట్' జతచేసి వ్రాయడమే ఈ లెటర్ ఉద్దేశ్యం. మధ్యలో సెన్సార్ వాళ్ళ కత్తెరిలా యిదేమి టనుకున్నా లాభంలేదు.

ఈ సుధాకర్ ఎవరు ? ఇది "అరేంజిడ్ మేరేజా' లేక 'లవ్ మేరేజా?' అతనేం చేస్తాడు ? ఎలా వచ్చాడు ! అనే సంగతు లేవీ నువ్వు అడగలేదు. అయినా చెప్తా విను.

హవుస్ సర్జెన్సీ చెయ్యడానికి నువ్వు కాకినాడ వెళ్ళావ్. నేనది కాస్తా కె. జి హెచ్. లోనే పూర్తిచేశా. ఆ రోజుల్లో సంగతి యిది.

మెడికల్ వార్డ్‌లో 'పోస్ట్' అయినప్పుడు తొలిసారిగా సుధాకర్‌తో పరిచయమయింది. అతను స్పెషల్ వార్డ్‌లో ఎడ్మిట్ అయ్యాడు. అతని కేసు నేనే చూశా.

తెల్లగా, సన్నగా వుండే సుధాకర్ అందగాడేనని చెప్పాలి. ఉంగరాలు తిరిగిన జుట్టు, అమాయకంగా కన్పించే అతని కళ్ళు, అతనిలో హైలైట్స్. మళ్ళీ మళ్ళీ చూడాలనిపించే ముఖాలలో సుధాది ఒకటి.

'గుడ్‌మార్నింగ్ డాక్టర్!' అంటూ విష్ చేసేవాడు రోజూ. అతనిలో హుందాతనమేగాని, వెకిలితనం ఎప్పుడూ కన్పటలేదు నాకు.

రక్త పరీక్ష చెయ్యడానికి అతని వేలు 'ప్రిక్' చేశా.

'మీకేమీ అనిపించదా, డాక్టర్ ?' అన్నాడు అమాయకంగా. అతని చెయ్యి పట్టుకున్నందుకా. లేక సూది గుచ్చినందుకా అన్న సందేహం వచ్చింది నాకు. అతని మొహంలో ఏ రకమైన భావాలు లేకపోయేసరికి, 'డ్యూటీ ఈజ్ డ్యూటీ, దట్సాల్' అన్నా.

ఇంటికి వెళ్ళాక కూడా ఎంత మర్చిపోదామన్నా సుధాకర్ గుర్తుకొస్తూనే వున్నాడు.

ఇకపోతే యింగ్లీషు నవల్లందే నేను చెవికోసుకుంటానని నీకు తెల్సుగా. సుధాకర్ కూడా 'వొరోసియస్ రీడర్.' అతని బెడ్ ప్రక్కన ప్రతి రోజూ ఒక కొత్త నవల కనిపించేది. ఒక్కొక్క ఆథర్ గురించి అనర్గళంగా మాట్లాడేవాడు. అన్ని పనులు మానేసి అతని మాటలు వింటూ వుండాలనిపించేది.

డిస్చార్జ్ అయి వెళ్ళిపోయేటప్పుడు నాకు టాల్‌స్టాయ్ రచించిన 'అనాకర్జినా' నవలని ప్రజెంట్ చేశాడు.

'మీ కభ్యంతరం లేకపోతే అప్పుడప్పుడు కలుసుకుంటా, ఐ లైక్ యువర్ కంపెనీ' అన్నాడు

అట్లాగే అన్నా అనాలోచితంగా.

అట్లాగని చీటికీమాటికీ కుంటి సాకులతో నన్ను చూడ్డానికి రాలేదు. రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ నాకే అతన్ని ఒక్కసారి చూడాలనిపించేది.

ఒకరోజు సాయంత్రం సుధాకర్ వచ్చాడు. నేను పోగొట్టుకున్న విలువైన వస్తువు తిరిగి పొందిన ట్లనిపించింది. తనకి పరీక్షల మూలంగా రాలేకపోయానన్నాడు.

'ఏంచదువుతున్నా'రన్న కేజువల్‌గా.

'యూనివర్సిటీలో యమ్. ఏ. సైకాలజీ చేస్తున్నా. అదృష్టం వక్రించింది కాని లేకపోతే నేనూ మీ ప్రొఫెషన్‌లో చేరేవాడిని' అన్నాడు.

'చేరకపోవటమే మంచిదయ్యింది' అన్నా అనాలోచితంగా.

ఆ తర్వాత చాలాసార్లు సుధాకర్ కలుసుకున్నాడు. అతని భావాలు, ఆలోచనలు చాలా సెన్సిటివ్‌గా కన్పడేవి. అతని ప్రవర్తనలో వెకిలితనం ఎప్పుడూ బయటపడలేదు. అందుకే అతనితో షాపింగ్‌కి కాని, పిక్చర్స్‌కి కాని వెళ్ళడానికి సందేహించ లేదు.

ఒకసారి యూనివర్సిటీలో డిన్నర్, వెరైటీ ఎంటర్‌టైన్‌మెంట్ ప్రోగ్రాం వున్నాయని నన్ను యిన్వైట్ చేశాడు.

డిన్నర్ అయేటప్పటికి రాత్రి ఏడు గంటలు దాటింది. ఆలస్యమైపోయిందంటూ నన్ను నా హాస్టల్ దగ్గర దింపాడు. నేను లేటయిందని అభ్యంతరం చెప్పందే ఎందుకో ఈ మనిషికింత 'డెలికెసీ' అనుకున్నా. అతని తత్వం నాకు బోధపడలేదు. 'లోతైన మనిషి' అనుకున్నా.

ఇది యిట్లా వుండగా మన కాలేజీ 'వోల్డ్ స్టూడెంట్స్ డే' వచ్చింది. కాలేజీ సెక్రటరీ వచ్చి ప్రోగ్రామ్ యివ్వమని పట్టుబట్టాడు. నేను 'ప్రెషర్స్ డే' రోజున యిచ్చిన 'కుష్టిరోగి' ప్రదర్శన చాలా బాగుందిట. మళ్ళీ యిప్పుడు అది వెయ్యమని పట్టుబట్టాడు. ఇప్పుడది నేను వేస్తే, సిల్లీగా వుంటుందని నేనెంత మొత్తుకున్నా వినకుండా పేరు తీసుకొనిపోయాడు. తప్పనిసరైంది నాకు.

ఫంక్షన్‌కి సుధాకర్‌నికూడా యిన్వైట్ చేశా. ఆరేళ్ళ తర్వాత ఆ మోనో ఏక్షన్ వెయ్యాలంటే ఏమిటోలా అనిపించింది. ఎట్లాగో పూర్తి చేశా. అనుకున్న దానికంటే ఎక్కువే 'ఎప్లాజ్' వచ్చింది జనంనుంచి.

'నిజంగా కుష్టిరోగికన్నా అద్భుతంగా నటించారు' అన్నాడు సుధాకర్.

'నిజం కుష్టిరోగి నటించడు. బాధ పడతాడు. వేషం వేసిన వాళ్ళే నటిస్తారు' అన్నా నేను.

మర్నాడు క్వాలిటీ రెస్టరెంట్‌లో ఐస్క్రీం తిని చీకటిపడుతుండగా బీచ్ వైపు నడిచాం. నిర్మానుష్యంగా వున్న చోట కూలబడ్డాం. సుధాకర్ ఏదో తటపటాయిస్తున్నట్లనిపించింది. నేను ఎదుర్కోవలసిన విషమయ ఘడియలు దగ్గరవుతోందేమో ననుకున్నా. బహుశా ఈ రోజు సుధాకర్ పెళ్ళికి ప్రపోజ్ చెయ్యొచ్చు అనిపించింది.

'నిన్న మీ ప్రదర్శన బాగుంది. కానీ అందమైన మీ మొహంమీద

అసహ్యమైన మేకప్ బొడిపలు ఏమిటోలా అనిపించాయ్' అన్నాడు.

'నిజంగా అందంగా వుంటానా ?' అన్నా.

'మాట లెందుకు. నాకే అదృష్టం వుంటే మీ అందాన్ని సొంతం చేసుకోనూ' అన్నాడు. తర్వాత ఏదో ఫీలవుతున్నట్లు కనిపించాడు,

నా గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. సంభాషణ నే నూహించిన వైపే సాగుతోంది. నిమిషాలమీద ఆలోచించా. సుధాకర్‌ని జీవితభాగస్వామిగా చేసుకోటానికి తనకేమీ అభ్యంతరంలేదు. కానీ తనని యితను వాంఛిస్తున్నది కేవలం తన అందం చూసేనా ? నన్ను నన్నుగా చూసి ప్రేమించే వ్యక్తే కావాలి నాకు. ఇంతలో ఆలోచన తళుక్కుమని బుర్రలో మెరిసింది. తల వొంచుకుని యిలా అన్నా.

'మీరు యిప్పుడు ఏదైతే అదృష్టంగా భావిస్తున్నారో అదే మీ సొంతమయ్యాక దురదృష్టంగా పరిణమిస్తే సహించగలరా ?'

అర్థంకానట్లు చూసాడు.

'నాలో మైల్డ్ వెరైటీ ఆఫ్ లెప్రసీ వున్నట్లు డయగ్నోస్ చేశారు. అందంగా ఆకర్షణీయంగా వున్న యిప్పటి నా మొహం కొంతకాలానికి స్టేజిమీద మేకప్‌లోలాగా వికృతంగా మారితే మీరు సహించగలరా?' అన్నా. నా అయిడియాకు నాకే మతిపోయింది.

నేను చెప్పిన సంగతి విని 'షాక్' తిన్నట్లయిపోయాడు సుధాకర్. పది నిమిషాలు మా యిద్దరి మధ్యా మౌనం తాండవించింది.

సుధాకర్ భయపడి వెనుకంజ వేసినట్లు తెలియగానే నేను నీరుగారి పోయా. నన్నుగా ప్రేమించే వ్యక్తి సుధాకర్‌లో లేదని తేలిపోయింది.

నేను సిటీబస్సు ఎక్కా. గుడ్‌నైట్ అంటూ చెయ్యి వూపాడు సుధాకర్. గుడ్ బై అన్నా అతనివైపు చూడకుండా ఎటో చూస్తూ.

రెండు రోజులు బాధపడ్డా, సుధాకర్ గురించి గొప్పగావూహించుకున్నందుకు. తాను పెట్టిన పరీక్షలో సుధాకర్ ఫెయిలయ్యాడు. బాహ్యసౌందర్యానికే విలువ యిచ్చే వ్యక్తిని తాను జన్మలో పెళ్ళిచేసుకోలేదు.

నాల్గురోజులు పోయాక మళ్ళీ కన్పడ్డాడు సుధాకర్. అతని గడ్డం మాసివుంది. ఈ నాల్గురోజులు నిద్ర పోయినట్లు లేదు.

'ఒక ముఖ్యమైన విషయం మాట్లాడాలి, బీచ్‌కి వస్తారా?' అన్నాడు.

అయిష్టంగా వున్నా కుతూహలంకొద్దీ సరే నన్నా. బీచ్‌లో కొంతసేపు మౌనంగా కూర్చొన్నాక సుధాకర్ మాట్లాడాడు.

'నేను పెళ్ళి చేసుకోటానికి నిశ్చయించుకున్నా.'

'సంతోషం' అన్నా ముక్తసరిగా.

తడబడ్డాడు సుధాకర్. 'జీవితంలో మొట్టమొదటిసారి పెళ్ళి చేసుకోడానికి నిశ్చయించుకున్నా. అదికూడా ఎవరితోనో కాదు. మీ కభ్యంతరం లేకుంటే మిమ్మల్నే' అన్నాడు.

నా చెవులని నేనే నమ్మలేకపోయా. నా అంచనాలు వమ్ము కాలేదు. సుధాకర్ నెగ్గాడు. నావా డయ్యాడు. అతని వొడిలో వాలి చేతుల్లో మొహం దాచుకున్నా.

వసూ! నేరక దీని సంగతి అడిగానని విసుక్కుంటున్నావా? ఇక నా సొద ఆపి నీ పాయింట్‌కి వస్తున్నా.

సరే. తడబడే కాళ్లతో సుధాకర్‌ని జేరి పాలగ్లాసు అందించా. పాలగ్లాసు పక్కన వుంచి తన కౌగిలిలో పొదవి పట్టుకున్నాడు. పారవశ్యంలో తేలిపోయా నేను.

ప్రక్కకు జరిగి, 'నా సంగతి తెల్సి

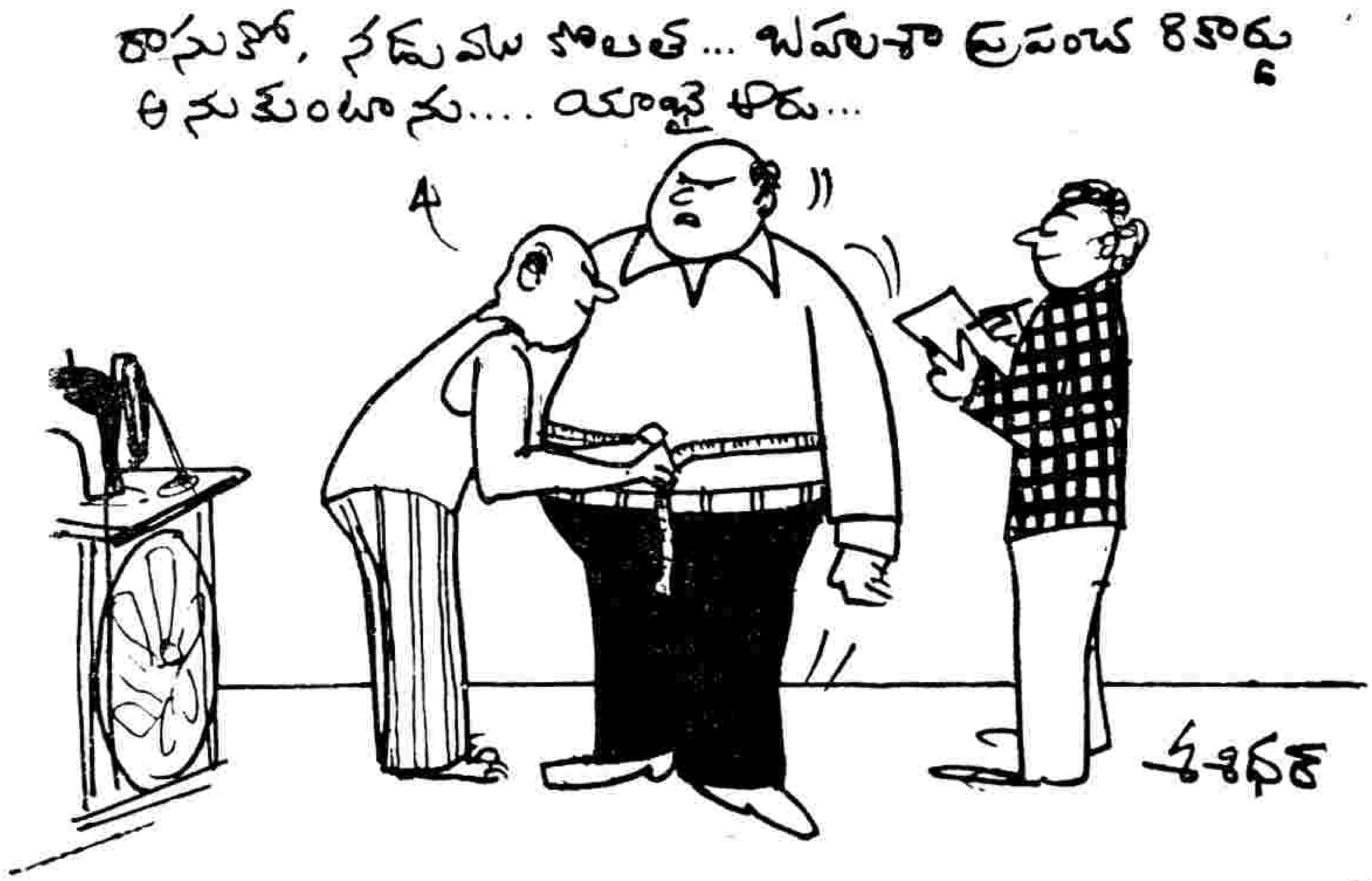

కూడా ఎట్లా పెళ్ళాడారు ?' అని అడిగా.

సుధాకర్ నవ్వాడు.

'నువ్వు చెప్పిన సంగతి విన్నాకే నేనసలు పెళ్లంటూ చేసుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నా' అన్నాడు.

'నేను చెప్పకపోతే ఆజన్మబ్రహ్మచారిగా వుండిపోయేవారా?' అడిగా.

తలపూపాడు సుధాకర్. 'హైద్రాబాద్‌లో ఒక మెడికల్ చెకప్ సందర్భంలో నా శరీరంపై వున్న ఒక తెల్ల మచ్చమీద మీమాంస వచ్చింది. 'బయాప్సీ' చేయగా 'యిండిటర్మినేట్ టైప్ ఆఫ్ లెప్రసీ' (ఒక రకమైన కుష్ఠురోగం) అని రిపోర్టు వచ్చింది. ఆనాడే నేను పెళ్ళి చేసుకోవాలనే తలంపుకు ఉద్వాసన చెప్పా. మీ సంగతి విన్నాక నేను నా జబ్బు గురించి తెల్సుకున్న రోజున పడినంత క్షోభ మళ్ళీ పడ్డా. ఇద్దరి జీవితాలు ఎందుకు వృధా కావాలి అనిపించింది. ఒక లెప్రసీ పేషంట్ మరొక లెప్రసీ పేషంట్‌ని చేసుకుంటే జరిగే అన్యాయం గాని, అనర్థకం కాని నాకు కన్పడలేదు. బ్రతికినంత కాలం జీవితం కులాసాగా గడపడమన్నది మన చేతుల్లో వుంది. ఇకపోతే మన మూలంగా మన సంతానం ఈ దురదృష్ట నికృష్టపు వ్యాధికి దాసులు కాకూడదు. అందుకే బాగా ఆలోచించి 'వేసక్టమీ' చేయించుకున్నా ! అన్నాడు.

నా నెత్తిమీద పిడుగు పడినట్లయింది. నా పరీక్షలో సుధాకర్ నెగ్గాడు.

దేవుడి పరీక్షలో నేను వోడిపోయా.

ఇక మిగిలిన రాత్రి ఎలా గడిచిందో నువ్వే వూహించగలవనుకుంటా.

ఇట్లు
నీ ప్రియసఖి
అనూరాధ.

———